

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.11.2013
C(2013) 7868 final

WERSJA UPUBLICZNIONA

Niniejszy dokument został udostępniony
wyłącznie w celach informacyjnych.

Przedmiot: Pomoc państwa SA. 36200 (2013/N) – Polska
Umorzenie przedsiębiorcom należności z tytułu składek

Szanowny Panie Ministrze,

1. PROCEDURA

- (1) Pismem zarejestrowanym w dniu 11 lutego 2013 r. władze polskie zgłosiły program pomocy o nazwie „Umorzenie przedsiębiorcom należności z tytułu składek” (zwany dalej „programem”) w celach uzyskania pewności prawnej. Komisja zwróciła się o dodatkowe informacje w pismach z dnia 2 kwietnia 2013 r. (D/031895) i z dnia 25 czerwca 2013 r. (D/064689), na które władze polskie odpowiedziały pismami zarejestrowanymi w dniu 25 kwietnia 2013 r. (A/041115) i w dniu 12 lipca 2013 r. (A/072772).
- (2) W trakcie oceny Komisja otrzymała dwie skargi przeciwko zgłoszonemu środkowi pomocy, zarejestrowane odpowiednio w dniu 22 lipca 2013 r. (SA.37106 2013/CP) i w dniu 16 września 2013 r. (SA.37363 2013/CP). Pismem z dnia 14 sierpnia 2013 r. (D/082477) zarzuty przedstawione przez pierwszego skarżącego (SA.37106) nieopatrzone klauzulą poufności zostały przekazane Polsce w celu otrzymania od niej uwag. W związku z tym, że w skardze przedstawionej przez drugiego skarżącego (SA.37363) nie poruszono dodatkowych kwestii, zarzutów tych nie przedłożono Polsce.
- (3) Z uwagi na dodatkowy czas potrzebny na rozpatrzenie skarg i ich możliwy wpływ na ocenę zgłoszonego środka, Komisja pismem z dnia 5 września 2013 r. (A/087706) zwróciła się do władz polskich o przedłużenie terminu do dnia 6

Jego Ekscelencja
Pan Radosław SIKORSKI
Minister Spraw Zagranicznych
Al. J. Ch. Szucha 23
00-580 Warszawa
POLSKA

listopada 2013 r. Władze polskie zaakceptowały wniosek pismem z dnia 11 września 2013 r. (D/090062) i przedłożyły swoje uwagi dotyczące zarzutów przedstawionych w skargach pismem z dnia 11 września 2013 r. (A/090169).

2. OPIS ŚRODKA

2.1. Cel zgłoszonego środka

- (4) W 2009 r. władze polskie wprowadziły w życie reformę systemu składek na ubezpieczenia społeczne. Jednym z celów reformy było usunięcie niespójności i niejasności w obowiązujących przepisach dotyczących obowiązkowych składek. W wyniku tych problemów powstały duże zaległości ze spłatą należności z tytułu składek – szacuje się, że wystąpiło 200 000 przypadków niezapłacenia spornych składek na ubezpieczenie społeczne. Egzekwowanie zapłaty tych należności wiązałoby się z bardzo dużym obciążeniem administracyjnym dla właściwych organów i sądów w Polsce i niekorzystnie wpłynęłoby na skuteczne wdrożenie zreformowanego systemu.
- (5) W ramach zgłoszonego środka przewiduje się umorzenie spornych należności z tytułu obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne należnych za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. (w tym wszystkich odsetek za zwłokę i innych opłat dodatkowych związanych z przedmiotowymi składkami obowiązkowymi).
- (6) Władze polskie pragną w ten sposób skutecznie uregulować sprawę pozostałości wadliwego systemu, który obowiązywał do 2009 r., i skoncentrować się na skutecznym i efektywnym wdrażaniu systemu ubezpieczeń po wprowadzeniu zreformowanych przepisów.

2.2. Podstawa prawna

- (7) Podstawę prawną programu stanowią:
 - ustawa z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, Dz. U. z 2012 r., poz. 1551;
 - ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późniejszymi zmianami;
 - ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, art. 823, Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późniejszymi zmianami;
 - ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późniejszymi zmianami;
 - ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, Dz. U. z 2010 r., poz. 1015, z późniejszymi zmianami;
 - ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, Dz. U. z 2012 r., poz. 1015, z późniejszymi zmianami.

2.3. Przegląd powszechnego systemu składek na ubezpieczenie społeczne w Polsce oraz zakres zgłoszonego środka

- (8) Powszechny system ubezpieczeń społecznych w Polsce ustanowiono na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń

społecznych¹ (zwanej dalej ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych). Główną instytucją odpowiedzialną za zarządzanie powszechnym systemem ubezpieczeń społecznych w Polsce jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych (zwany dalej ZUS-em). Szczegółowe funkcje, zadania i kompetencje tego organu określono w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych.

- (9) System ubezpieczeń społecznych w Polsce dzieli się na kilka niezależnych podsystemów, przy czym każdy z nich jest skierowany do określonych grup społeczeństwa. Do tych poszczególnych grup należą: 1) pracownicy; 2) członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych; 3) pracownicy niezależni i zleceniobiorcy; 4) duchowni; 5) posłowie i senatorowie; 6) osoby korzystające ze świadczeń dla bezrobotnych; 7) osoby na urloпах rodzicielskich lub osoby korzystające z zasiłku macierzyńskiego; oraz 8) osoby prowadzące działalność gospodarczą.
- (10) Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych jest powszechną ustawą ramową, w której określa się poszczególne systemy i ustanawia przepisy mające zastosowanie do każdego z nich. Poszczególne przepisy dotyczą w szczególności definicji składek obowiązkowych i dobrowolnych, obliczania i opłacania składek, świadczeń objętych ubezpieczeniem itd. Zgłoszony środek ogranicza się do jednej z kategorii opisanych powyżej, a mianowicie do „osób prowadzących działalność gospodarczą” w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (zwanym dalej „osobami prowadzącymi działalność gospodarczą”)².
- (11) Członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych (zob. paragraf 9) nie kwalifikują się do objęcia pomocą w ramach przedmiotowego programu, o ile nie są „osobami prowadzącymi działalność gospodarczą”, tzn. nie są przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”).
- (12) Władze polskie poinformowały Komisję, że w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. w systemie ubezpieczeń społecznych dla osób prowadzących działalność gospodarczą istniały znaczne niejasności prawne prowadzące do sprzecznego interpretowania obowiązujących przepisów przez poszczególne organy wykonawcze. W rezultacie wiele osób jest obciążonych zadłużeniem z tytułu obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne. Osoby te miały przede wszystkim trudności z ustaleniem, którym przepisom dotyczącym płatności obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne podlegają. Przykładowo znaczna liczba osób stosowała przepisy w sposób nieprawidłowy i opłaciła składki niższe od tych wymaganych na mocy obowiązującego prawa. Te zaległości finansowe wraz z odsetkami za zwłokę i innymi opłatami

¹ Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późniejszymi zmianami.

² W rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za osobę prowadzącą działalność gospodarczą uważa się: 1) osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych; 2) twórcę i artystę; 3) osobę prowadzącą działalność w zakresie wolnego zawodu; i 4) wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, spółki komandytowej lub partnerskiej. Należy zauważyć, że osoby prowadzące działalność gospodarczą w sektorze rolniczym w celu generowania dochodu (a nie jedynie na własne potrzeby) również uznaje się za osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą.

dotatkowymi stanowią istotne obciążenie dla sprawnego funkcjonowania systemu ubezpieczeń społecznych.

- (13) Aby uściślić sytuację prawną i zapewnić większą pewność prawną, władze polskie wprowadziły określone zmiany do przepisów mających zastosowanie do osób prowadzących działalność gospodarczą. Zmiany weszły w życie z dniem 1 marca 2009 r.
- (14) Mimo że zmiany usprawniły ściąganie składek na ubezpieczenie społeczne od osób prowadzących działalność gospodarczą, niespłacone należności za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. mają negatywny wpływ na funkcjonowanie zreformowanego systemu. W wielu przypadkach odzyskanie należności wiązało się z uciążliwym postępowaniem administracyjnym i egzekucyjnym. W związku z tym władze polskie zdecydowały o wprowadzeniu jednorazowej abolicji wszystkich nieopłaconych obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne należnych za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.
- (15) Zgłoszony środek dotyczy następujących obowiązkowych składek:
 - składki na ubezpieczenie emerytalne,
 - składki na ubezpieczenie rentowe,
 - składki na ubezpieczenie wypadkowe.
- (16) Jeśli dana osoba prowadząca działalność gospodarczą korzystająca z umorzenia należności w ramach zgłoszonego środka ma również nieopłacone składki na ubezpieczenie zdrowotne i składki na Fundusz Pracy należne za ten sam okres (wraz z odsetkami za zwłokę i innymi opłatami dodatkowymi), zadłużenia te są umarzane automatycznie.

2.4. Beneficjenci

- (17) Do objęcia programem kwalifikują się wszystkie osoby prowadzące działalność gospodarczą (zarówno przedsiębiorstwa, jak i osoby fizyczne). Szacunkowa liczba beneficjentów wynosi około 200 000.
- (18) Władze polskie potwierdziły, że środek obejmuje osoby prowadzące działalność gospodarczą we wszystkich sektorach niezależnie od wielkości ich przedsiębiorstwa (małe, średnie i duże przedsiębiorstwa).
- (19) Producenci podstawowych produktów rolnych kwalifikują się do objęcia pomocą w ramach przedmiotowego programu, tak jak każde inne osoby prowadzące działalność gospodarczą, o ile są oni przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

2.5. Czas trwania i zakres stosowania

- (20) Przedmiotowe umorzenie dotyczy jedynie nieopłaconych obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne należnych za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. (w tym wszystkich odsetek za zwłokę i innych opłat dodatkowych związanych z przedmiotowymi składkami obowiązkowymi).
- (21) Środek wejdzie w życie po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską.

- (22) Aby skorzystać z umorzenia, należy złożyć odpowiedni wniosek do dnia 15 stycznia 2015 r. lub w terminie 12 miesięcy od przyjęcia decyzji orzekającej zadłużenie, w zależności od tego, która data jest późniejsza.

2.6. Budżet

- (23) Władze polskie szacują, że straty poniesione w wyniku zastosowania zgłoszonego umorzenia należności (w formie umorzonych składek na ubezpieczenia społeczne) wyniosą około 430 000 000 PLN (103 522 161 EUR)³.

2.7. Opis mechanizmu umarzania

- (24) Zgodnie z ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych, ZUS jest właściwym organem do wydawania decyzji orzekających o wysokości zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne. Po otrzymaniu decyzji orzekającej o wysokości zadłużenia osoby, których dotyczy decyzja, mają prawo do złożenia wniosku o umorzenie należności w ramach zgłoszonego środka.
- (25) W celu zakwalifikowania się do umorzenia osoba prowadząca działalność gospodarczą musi spłacić wszystkie ewentualne pozostałe należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne (w tym wszystkie odsetki za zwłokę i inne opłaty dodatkowe), które nie podlegają umorzeniu.
- (26) Nakładając ten warunek, władze polskie spodziewają się odzyskać część nieopłaconych składek bez konieczności wszczynania postępowania egzekucyjnego. W związku z tym, środek pośrednio zwiększy skuteczność i efektywność ściągania składek, gdyż przyspieszy proces odzyskiwania nieopłaconych składek obowiązkowych, które nie są objęte zgłoszonym środkiem.
- (27) Po złożeniu wniosku o umorzenie i z zastrzeżeniem spełnienia wszystkich warunków umorzenia zadłużenie z tytułu obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne objętych przedmiotowym środkiem (w tym wszystkie odsetki za zwłokę i inne opłaty dodatkowe powiązane z obowiązkowymi składkami) zostaje umorzone.

3. ARGUMENTY SKARŻĄCYCH

- (28) Obie skargi złożono w interesie przedsiębiorstw, które nie kwalifikowałyby się do objęcia zgłoszonym środkiem. Skarżący uważają, że zgłoszony środek jest selektywny, ponieważ określa uprzednio ustalone ramy czasowe, do których ma zastosowanie umorzenie i jego zakres ogranicza się do określonych rodzajów składek na ubezpieczenie społeczne.
- (29) W rezultacie przedsiębiorstwo, które ma zadłużenie za okres nieobjęty umorzeniem lub zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne niepodlegające umorzeniu, nie kwalifikowałoby się do uzyskania pomocy w ramach zgłoszonego środka.

³ Do celów niniejszej decyzji wszystkie kwoty wyrażone w PLN przeliczono na EUR z zastosowaniem kursu 1 EUR = 4,1537 PLN, który jest kursem wymiany obowiązującym w dniu zgłoszenia, tj. w dniu 11 lutego 2013 r.

4. OCENA

4.1. Istnienie pomocy

- (30) Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE „wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.
- (31) Komisja musi zatem zbadać, czy pomoc w ramach zgłoszonego środka może zostać uznana za przyznaną przy użyciu zasobów państwowych, czy przynosi selektywną korzyść przedsiębiorstwom prowadzącym działalność gospodarczą i czy może wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi i zakłócić konkurencję. Zgłoszony środek mógłby stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE tylko w zakresie, w jakim spełnione są wszystkie wymienione kryteria zawarte w art. 107 ust. 1 TFUE.
- (32) W tym kontekście władze polskie twierdzą, że zgłoszony środek nie jest selektywny, zatem nie wchodzi w zakres art. 107 ust. 1 TFUE.
- (33) Zgodnie z orzecznictwem środek jest selektywny, jeżeli celem takiego środka jest „częściowe zwolnienie tych przedsiębiorstw ze świadczeń pieniężnych, jakie normalnie wynikają ze stosowania powszechnie obowiązującego systemu ubezpieczeń społecznych, narzuconych prawem.⁴ Z powyższego wynika, że środek jest selektywny, jeżeli stanowi odstępstwo od stosowania ram ogólnych. W tym celu, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, należy ocenić, czy dany środek sprzyja niektórym przedsiębiorstwom w porównaniu z innymi, znajdującymi się, w świetle celu tego systemu, w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej.⁵
- (34) Jak opisano w pkt 2.3, zgłoszony środek dotyczy jednego konkretnego segmentu, tj. osób prowadzących działalność gospodarczą. Komisja uważa jednak, że system ubezpieczeń społecznych w Polsce składa się z kilku niezależnych systemów określonych na podstawie tytułów na mocy, których jest się zobowiązaniem do uiszczania obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne. Tytułobejmujący osoby prowadzące działalność gospodarczą różni się od pozostałych tytułów podlegania składkom systemu ubezpieczeń społecznego przez swój niezależny sposób funkcjonowania i podleganie odrębnym przepisom. Władze polskie wykazały istnienie znacznych różnic między poszczególnymi tytułami podlegania ubezpieczeniom społecznym pod względem zasad dot. definicji składek obowiązkowych i dobrowolnych, przepisów regulujących obliczanie i opłacanie składek oraz świadczeń objętych ubezpieczeniem. Każdy z systemów działa niezależnie od pozostałych, nie odnosząc się do żadnych ogólnych przepisów, które miałyby zastosowanie do wszystkich kategorii.

⁴ Wyrok z 1974 r. w sprawie 173/73 *Włochy przeciwko Komisji*, Rec. 1974, s. 709, podsumowanie nr 3.

⁵ Wyrok z 2006 r. w sprawie C-88/03 *Portugalia przeciwko Komisji*, Zb.Orz. s. I-7115, pkt 54; wyrok z 2005 r. w sprawie C-172/03 *Wolfgang Heiser przeciwko Finanzamt Innsbruck*, Zb.Orz. s. I-1627, pkt 40; wyrok z 2009 r. w sprawie C-169/08 *Presidente del Consiglio dei Ministri przeciwko Regione Sardegna*, Zb.Orz. s. I-10821, pkt 61.

- (35) W związku z tym można stwierdzić, że zgłoszony środek, mimo iż nie stosuje się go w odniesieniu do wszystkich osób zobowiązanych uiszczać składki na ubezpieczenia społeczne w Polsce, obejmuje wszystkie przedsiębiorstwa należące do jednej określonej kategorii, która stanowi niezależny system podlegający własnym przepisom i działający bez odniesienia do którejkolwiek z pozostałych kategorii czy jakichkolwiek ogólnych bądź nadrzędnych przepisów. W efekcie, środek nie sprzyja niektórym przedsiębiorstwom bardziej niż innym znajdującym się, w świetle celu przedmiotowego środka, w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej.
- (36) Ponadto, zgłoszony środek ma zastosowanie do wszystkich rodzajów i wielkości przedsiębiorstw z wszystkich sektorów gospodarki, które podlegają obowiązkowym składkom na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.
- (37) Co więcej, władze polskie wykazały brak faktycznej selektywności na korzyść określonych przedsiębiorstw lub sektorów, przedstawiając orientacyjny wykaz potencjalnych beneficjentów w podziale na wielkość i sektor gospodarczy. W tym kontekście środek należy uznać za faktycznie dostępny dla dowolnego przedsiębiorstwa (niezależnie od sektora), które zalicza się do kategorii „osób prowadzących działalność gospodarczą”, bez sprzyjania jakiegokolwiek konkretnej, wcześniej określonej grupie przedsiębiorstw w tej kategorii.
- (38) Ponadto, brak formalnej i faktycznej selektywności jest dodatkowo wzmocniony przez brak jakiegokolwiek swobody uznania ze strony administracji (tj. ZUS-u). Przedmiotowy środek ma bezpośrednie zastosowanie do wszystkich podmiotów, które wykazały chęć jego stosowania i spełniają warunki określone w podstawie prawnej. Działalność ZUS-u ogranicza się do zarządzania wdrażaniem środka, przy czym organ ten nie posiada żadnych uprawnień do ingerowania w przyznawanie środka lub jego intensywność.
- (39) W złożonych skargach podniesiono kwestię tego, czy zgłoszony środek przyniósłby selektywną korzyść przedsiębiorstwom korzystającym z tego środka w porównaniu z przedsiębiorstwami, które opłaciły składki w należnym terminie.
- (40) W tym względzie Komisja uznaje, że ograniczone w czasie stosowanie oraz wyjątkowy charakter środka (dotyczy należności za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r., które w dalszym ciągu podlegają spłacie w dniu wejścia w życie środka) są nieodłącznie związane z pojęciem amnestii, którego celem jest zarówno usprawnienie procesu ściągania składek na ubezpieczenia społeczne, jak i poprawa przestrzegania przepisów przez podlegające podmioty. Fakt, że ze środka mogą korzystać tylko podmioty spełniające warunki określone w zgłoszonym środku, nie może sam w sobie czynić tego środka selektywnym⁶.
- (41) Komisja zauważa również, że wybrany termin końcowy obowiązywania środka, czyli dzień 28 lutego 2009 r., jest dniem, w którym weszła w życie zmieniona wersja ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zapewniająca przejrzystość przepisów mających zastosowanie do osób prowadzących działalność

⁶ Zob. np. sprawa dotycząca pomocy państwa nr SA.33183 (2012/N), *Tax Support Measure*, Łotwa (Dz.U. C 1 z 4.1.2013, s. 6), paragraf 18.

gospodarczą. Komisja uważa zatem, że termin końcowy został właściwie wybrany przez władze polskie.

- (42) Władze polskie potwierdziły wyjątkowy charakter środka, który ma stanowić dla uczestników silną zachętę do przestrzegania przepisów dot. systemu ubezpieczeń społecznych i przyspieszenia procesu windykacji, jednocześnie zmniejszając koszty egzekucyjne (zob. motywy (25) i (26)).
- (43) Środek będzie mieć również pozytywny wpływ na bieżący system ubezpieczeń społecznych, który w dalszym ciągu odczuwa negatywne skutki dawnych niedociągnięć. Niespłacone długi mają zwykle negatywny wpływ na wdrażanie bieżącego systemu ubezpieczeń społecznych. W związku z tym, Komisja uważa, że jednorazowa amnestia wprowadzona za pomocą zgłoszonego środka zwiększy efektywność obecnego systemu⁷.
- (44) W związku ze znacznymi należnościami z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w Polsce, Komisja uważa, że w wyniku wdrożenia zgłoszonego środka, poprzez zachęcenie podmiotów do normalizacji ich sytuacji, znacznie wzrosną dodatkowe przychody funduszu ubezpieczeń społecznych. Władze polskie oszacowały, że pozytywny wpływ środka na budżet wyniesie 255 000 000 PLN (61 391 049 EUR). Oznacza to, że zgłoszony środek należy uznać za skuteczną amnestię, usprawniającą proces ściągania składek w Polsce.
- (45) W związku z powyższym, Komisja doszła do wniosku, że zgłoszony środek ma zastosowanie w równym stopniu do wszystkich przedsiębiorstw podlegających obowiązkowi opłacania obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i nie spełnia jakiegokolwiek przesłanki selektywnej korzyści. Środek ten należy więc uznać za ogólny i niewchodzący w zakres art. 107 TFUE.

4.2. Ocena argumentów skarżących

- (46) Zgodnie z powyższymi wnioskami zarzuty przedstawione przez skarżących dotyczące domniemanej selektywności zgłoszonego środka nie mają uzasadnienia.
- (47) W szczególności, ramy czasowe oraz rodzaje składek objęte umorzeniem są nieodłącznym elementem powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych w Polsce, jak szczegółowo wyjaśniono powyżej (zob. pkt 4.1).
- (48) Ponadto, ograniczone w czasie stosowanie umorzenia, mające zastosowanie do należności, które podlegały spłacie przed określonym wcześniej terminem i które w dalszym ciągu podlegają spłacie w momencie wprowadzenia umorzenia, jest nieodłącznie związane z pojęciem amnestii podatkowej, której celem jest usprawnienie procesu ściągania składek na ubezpieczenia społeczne i zapewnienie lepszego przestrzegania przepisów przez podmioty.

⁷ Argumentacja ta jest zgodna z wcześniejszymi decyzjami związanymi z amnestią zaległych należności. Zob. np. sprawa dotycząca pomocy państwa nr SA.33183 (powyższy przypis 6), paragraf 19.

5. DECYZJA

W związku z powyższym Komisja uważa, że zgłoszony środek nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

W przypadku, gdyby niniejsza decyzja zawierała informacje poufne, które nie powinny zostać ujawnione osobom trzecim, należy poinformować o tym Komisję w terminie piętnastu dni roboczych od dnia jej otrzymania. Jeżeli Komisja nie otrzyma uzasadnionego wniosku w wyznaczonym terminie, uzna to za wyrażenie zgody na ujawnienie informacji osobom trzecim i publikację pełnej treści niniejszego pisma w autentycznej wersji językowej na stronie internetowej:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

Wniosek taki należy wysłać listem poleconym lub faksem na adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Registry
B-1049 Brussels
Belgium
Faks: +32 2 29 61242

Z poważaniem,

W imieniu Komisji

Joaquín ALMUNIA
Wiceprzewodniczący